"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯଦି ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାର ଅଛି ତେବେ ନିଜର ପୋତାମେଲ ଅର୍ଥାତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ହିସାବକୁ ଦେଖ ଯେ ମୋ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ପାପ କର୍ମ ହେଉ ନାହିଁ ତ, ସତ୍‌କର୍ମର ଖାତା ଜମା ଅଛି? "

ପ୍ରଶ୍ନ:- ସବୁଠାରୁ ବଡ ପାପ କ'ଣ?

ଉତ୍ତର:- କାହା ଉପରେ ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା - ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ ପାପ । ତୁମେ ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଥିବା ସନ୍ତାନମାନେ କାହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିପାରିବ ନାହିଁ । ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ କେତେ ସମୟ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛି? କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କରୁ ନାହିଁ ତ? ଯଦି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ସାବଧାନ ରୁହ ଯେ ମୋର ଦୃଷ୍ଟି କେବେ ବି କୁଦୃଷ୍ଟି ନ ହେଉ । ବାବା ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କର ।

ଗୀତ:- ମୁଖଡା ଦେଖଲେ ପ୍ରାଣୀ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ, ନିଜର ଅନ୍ତର୍ମନକୁ ଦେଖ । ଏକଥା ତ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସାରା ଜୀବନ କେତେ ପାପ, କେତେ ପୂଣ୍ୟ କରିଛୁ? ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନିଜର କର୍ମର ହିସାବକୁ ଦେଖ - ମୁଁ କେତେ ପାପ ଏବଂ କେତେ ପୂଣ୍ୟ କରିଛି? କାହାକୁ ନାରାଜ କରି ନାହିଁ ତ? ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ବୁଝିପାରୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ଜୀବନରେ କ'ଣ କ'ଣ କରିଛି? କେତେ ପାପ କରିଛି, କେତେ ଦାନ-ପୂଣ୍ୟ ଆଦି କରିଛି? ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେତେବେଳେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଦାନ-ପୂଣ୍ୟ ଆଦି କରନ୍ତି ଏବଂ ପାପ କର୍ମ ନ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ - ତୁମେ ତୁମ ଜୀବନରେ କେତେ ପାପ, କେତେ ପୂଣ୍ୟ କରିଛ? ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ କୌଣସି ପାପ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପାପ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ରହିଛି । ଯଦି କାହା ପ୍ରତି ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ଯାଉଛି ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାପ ଅଟେ । ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ହେଉଛି ହିଁ କାମ ବିକାରର ଦୃଷ୍ଟି । ତାହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ ଖରାପ । ତେଣୁ ତୁମର କେବେ ବି କାହା ପ୍ରତି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ପ୍ରାୟତଃ ସ୍ତ୍ରୀ-ପୁରୁଷଙ୍କ ଭିତରେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ହିଁ ରହିଥାଏ । କେଉଁଠି କେଉଁଠି କୁମାର କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନଚେତ୍ ତୁମକୁ ମାଙ୍କଡ ବୋଲି ସମ୍ବୋଧନ କରାଯିବ । ନାରଦଙ୍କ ଉଦାହରଣ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ସିଏ କହିଲେ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରି ପାରିବି! ତେବେ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ନା ଆମେ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କୁ ବରଣ କରିବୁ । ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବୁ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ମନକୁ ପଚାର - ମୁଁ କେତେ ପୂଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଛି? କିଛି ପାପ କରୁନାହିଁ ତ? କେତେ ସମୟ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛି?

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛ ତେଣୁ ତ ଏଠାରେ ବସିଛ ନା । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଇଏ ବାପଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନେ ତ ଜାଣିଛ ଯେ, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନର ସମ୍ପତ୍ତି ଦେଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବିନାଶୀ ଧନ ଥାଏ ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି, ତାହା ତ ପଥର ସଦୃଶ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ହେଲା ଜ୍ଞାନର ରତ୍ନ । ଯେଉଁ ରତ୍ନ କେବଳ ଜ୍ଞାନ ସାଗର ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଅଛି ଏବଂ ଏହି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାର ଅଟେ । ତେଣୁ ରତ୍ନାକର ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ଧାରଣ କରି ପୁଣି ଏହି ରତ୍ନର ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେ ଯିଏ ନେବେ ଏବଂ ଅନ୍ୟକୁ ଦାନ କରିବେ ସିଏ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ନିଜକୁ ଦେଖ ଆମେ କେତେ ପାପ କରିଛୁ? ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ଦ୍□ାରା କିଛି ପାପ ହେଉ ନାହିଁ ତ? ଟିକିଏ ବି କୁଦୃଷ୍ଟି ନ ହେଉ । ବାବା ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପାଳନ କର, ଏହି ସାବଧାନୀ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେତେ ବି ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସୁ କିନ୍ତୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍□ାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ କର ନାହିଁ । କାହା ପ୍ରତି ଯଦି କୁଦୃଷ୍ଟି ଯାଉଛି ତେବେ ତାଙ୍କ ଆଗରେ ଠିଆ ମଧ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ସେଠାରୁ ଏକଦମ୍ ଚାଲିଯିବା ଉଚିତ୍ । ଜଣାପଡିଯାଏ ଯେ - ଏହାଙ୍କର କୁଦୃଷ୍ଟି ରହିଛି । ଯଦି ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ଏହି ସବୁ କଥାରେ ବହୁତ ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ପଡିବ । କୁଦୃଷ୍ଟି ରଖିଲେ ପୁଣି ନିଚ୍ଚ କୂଳରେ ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା ଯେଉଁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି, ତାହା ପାଳନ କର । ବାବାଙ୍କୁ ତ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ ନା । ଧରିନିଅ ବାବା କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତେବେ କେବଳ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ବାପଦାଦା ଆସିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ତ ଦେଖୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଇଏ କିଏ ସେମାନେ କ'ଣ ଜାଣି ପାରୁଛନ୍ତି କି? ଯଦି କେହି ପଚାରିବେ ଇଏ କିଏ? ତେବେ କୁହ ଇଏ ବାପଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ୟାଜ୍ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଖରେ ରହିବା ଦରକାର । ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ, ଶିବବାବା ଆମକୁ ଏହି ଦାଦାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଦାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ସ୍ପିରିଚୁଆଲ୍ ନଲେଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନ । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଯିଏକି ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର

ପିତା, ସିଏ ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶିବଭଗବାନୁବାଚ, ଗୀତାରେ କୃଷ୍ଣ ଭଗବାନୁବାଚ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯାହାକି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମିଥ୍ୟା । ଜ୍ଞାନସାଗର ପତିତ-ପାବନ ଶିବଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ହେଉଛି । ଏହା ହେଲା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ । ସଦ୍‌ଗତିଦାତା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ମନେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସନ୍ତାନମାନେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିଛୁ ଏବଂ ବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝୁଛନ୍ତି ଯେ ମୁଁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଜାଣିଛି । ବାବା ତ କହିବେ ନା - ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ମୋର ସନ୍ତାନ, କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଭାଗ୍ୟରେ ଥିବ ତେବେ ଆଗକୁ ଯାଇ ଜାଣିପାରିବେ । ଯଦି ବ୍ରହ୍ମାବାବା କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି, ତେବେ କେହି କେହି ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ କିଏ? ସେମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଶୁଦ୍ଧ ରଖି ହିଁ ପଚାରିବେ । ତାଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ କୁହ ଯେ ବାପଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ବେହଦର ବାବା ନିରାକାର ଅଟନ୍ତି । ସେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାକାରରେ ଆସି ନାହାଁନ୍ତି ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି କିପରି ମିଳିପାରିବ? ତେଣୁ ଶିବବାବା ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପୋଷ୍ୟ ସନ୍ତାନ କରି ବର୍ସା ଦେଉଛନ୍ତି । ଇଏ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀ ଅଟୁ । ଶିକ୍ଷାଦାତା ଶିକ୍ଷକ ସ୍ୱୟଂ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରୁ ଆମକୁ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ପଢୁଛନ୍ତି । ଇଏ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ପୁଣି ଦେବତା ହେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ବୁଝାଇବା କେତେ ସହଜ । ତୁମେ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାଜ୍ ଉପରେ ବୁଝାଇବା ଭଲ । କୁହ, ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆକୁ ଚାଲିଯିବ । ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ପତିତ-ପାବନ ବାବା ନା । ଏବେ ଆମେ ପାବନ ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛୁ । ଯେତେବେଳେ ବିନାଶର ସମୟ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଆମର ପାଠପଢା ପୁରା ହୋଇଯିବ । ଏହି ସବୁ କଥା ବୁଝାଇବା କେତେ ସହଜ । କେହି କେଉଁଠାକୁ ବି ଯିବା-ଆସିବା କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଜ୍ ସାଥିରେ ରହିବା ଦରକାର । ଏଇ ବ୍ୟାଜ୍ ସାଥିରେ ପୁଣି ଛୋଟ ପରିଚୟ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର । ସେଥିରେ ଲେଖାଥିବା ଦରକାର ଯେ, ଭାରତରେ ବାବା ଆସି ପୁଣି ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ଏହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଦ୍ୱାରା କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ଡ୍ରାମା ପ୍ଲାନ୍ ଅନୁସାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବେ । ଏହିଭଳି ପର୍ଚ୍ଚା ୨-୪ ଲକ୍ଷ ଛପାଯାଉ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା କାହାକୁ ବି ତୁମେ ପର୍ଚ୍ଚା ଦେଇପାରିବ । ଉପରେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଚିତ୍ର ଥିବ, ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସେଣ୍ଟରମାନଙ୍କର ଠିକଣା ଥିବ । ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସାରା ଦିନ ସେବାର ଚିନ୍ତନ ଚାଲିବା ଦରକାର ।

ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ - ସବୁ ଦିନ ନିଜର ପୋତାମେଲ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ହିସାବ ବାହାର କରିବା ଦରକାର ଯେ, ଆଜି ସାରା ଦିନରେ ମୋର ଅବସ୍ଥା କିପରି ରହିଲା? ବାବା ଏପରି ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଦେଖିଛନ୍ତି ଯିଏ ସବୁଦିନ ରାତିରେ ସାରାଦିନର ପୋତାମେଲ୍ ବସି ଲେଖିଥା'ନ୍ତି । ଚେକ୍ କରନ୍ତି - କିଛି ଖରାପ କାମ କରିନାହିଁ? ସବୁ କଥା ଲେଖିଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ଜୀବନ କାହାଣୀ ଭଲ ଲେଖା ହୋଇଥିବ ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢି ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ପଢି ଶିଖିବେ । ଏମିତି ଲେଖିଲାବାଲା ଭଲ ମଣିଷ ହିଁ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏମିତି ତ ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ବିକାରୀ । ଏଠାରେ ତ ସେ କଥା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ନିଜର କର୍ମର ହିସାବ ସବୁଦିନ ଦେଖ । ପୁଣି ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ ଦେବା ଦରକାର ତେବେ ଭଲ ଉନ୍ନତି ହେବ ଏବଂ ଡର ମଧ୍ୟ ରହିବ । ସବୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଲେଖିବା ଦରକାର - ଆଜି ଆମର ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟି ଗଲା, ଏହା ହେଲା... । ଯିଏ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇଥା'ନ୍ତି ବାବା ତାଙ୍କୁ ଗାଜୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟାଚାରୀ କହିଥା'ନ୍ତି । ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତରର ପାପ ତୁମର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅଛି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ପାପର ବୋଝକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ସବୁଦିନ ଦେଖିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କେତେ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ହୋଇଛି? କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦେବା ଅର୍ଥ ଗାଜୀ ହେବା । ଦୁଃଖ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ପାପ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଗାଜୀ ହୋଇ କାହାକୁ ଦୁଃଖ ଦିଅ ନାହିଁ । ନିଜର ପୁରା ଯାଞ୍ଚ କର - ମୁଁ କେତେ ପାପ, କେତେ ପୁଣ୍ୟ କରିଛି? ତୁମେ ଯାହାଙ୍କ ସହିତ ବି ମିଶୁଛ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ କୁହ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୋଇଯାଅ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ପଦ୍ମ ଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଯଦିଓ ତୁମେମାନେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ କିନ୍ତୁ ଏହା ମଧ୍ୟ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଅଟେ ନା । ଏହି ମାୟାବୀ ବିଷୟ ବୈତରଣୀ ନଦୀରେ ରହି କମଳଫୁଲ ସମାନ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । କମଳପୁଷ୍ପ ବହୁତ ପିଲାଛୁଆବାଲା ହୋଇଥାଏ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଫୁଲ ପାଣି ଉପରେ ରହିଥାଏ । ଗୃହସ୍ଥୀ ଅଟେ, ବହୁତ ଜିନିଷ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ପଦ୍ମ ଫୁଲ ତାର ନାଡ, ପତ୍ର, କଢି ଇତ୍ୟାଦି ସହିତ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଉପରେ ରହେ ଏବଂ ତାର ପ୍ରକୃତ ସମ୍ବନ୍ଧ କେବଳ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସହିତ ଥାଏ ତେଣୁ ଏହାର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କେବଳ ତୁମ ପାଇଁ, ତୁମେ ବିକାରଠାରୁ ଦୂରେଇ ରୁହ । ଯଦି ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ତୁମେ ପବିତ୍ର ରହିବ ତେବେ ତାହା ଅବିନାଶୀ ହୋଇଯିବ । ତୁମକୁ ବାବା ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାକି ତ ସବୁ ପଥର । ସେମାନେ ତ କେବଳ ଭକ୍ତିର ହିଁ କଥା ଶୁଣାଇଥା'ନ୍ତି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ପତିତ-ପାବନ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଏହିଭଳି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମମାନଙ୍କର କେତେ ସ୍ନେହ ରହିବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ, ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲଭ୍ ରହିଥାଏ । ବାକି ଆଉ କାହା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ନାହିଁ । ସାବତ ପୁଅ, ସେହିମାନେ ଯିଏକି ବାବାଙ୍କ ମତ ଅନୁସାରେ ପୁରା ଚାଲୁ ନାହାଁନ୍ତି । ରାବଣର ମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ରାମଙ୍କର ମତ ତ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଅଧାକଳ୍ପ ହେଲେ ରାବଣ ସଂପ୍ରଦାୟ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଭ୍ରଷ୍ଟାଚାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଅନ୍ୟ ସବୁ ମତକୁ ଛାଡି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବ୍ର.କୁ.ମାନଙ୍କର ମତ ମିଳୁଛି ତାହା ମଧ୍ୟ ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଦରକାର ଯେ ଏହି ମତ ଠିକ୍ ନା ଭୁଲ୍? ତୁମମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲକୁ ବୁଝିବାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ମିଳିଛି । ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟ ପିତା ଆସିବେ ସେତେବେଳେ ହିଁ ଠିକ୍ ଏବଂ ଭୁଲ୍‌ର ଜ୍ଞାନ ଦେବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ତୁମେମାନେ ଅଧାକଳ୍ପ ଏହି

ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ଶାସ୍ତ୍ର ଶୁଣିଛ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ତୁମକୁ ଯାହା ଶୁଣାଉଛି - ଏହା ଠିକ୍ ନା ତାହା ଠିକ୍? ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଈଶ୍□ର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ, ମୁଁ କହୁଛି ମୁଁ ତ ତୁମର ପିତା, ମୁଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ନୁହେଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଚାର କର କେଉଁଟି ଠିକ୍? ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି ନା, ଯେତେବେଳେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବ ସେତେବେଳେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ । ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ତ ବହୁତ ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ତ ବହୁତ କମ୍ ଅଛ । ତା' ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଅଛ । ଯଦି କୌଣସି କୁଦୃଷ୍ଟି ଅଛି ତେବେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ରାବଣ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର କୁହାଯିବ । ରାମ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ସେତେବେଳେ ବୁଝିବାକୁ ହେବ ଯେତେବେଳେ ବିକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇ ଦୈବୀ ଦୃଷ୍ଟି ହୋଇଯିବ । ନିଜର ସ୍ଥିତି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜକୁ ବୁଝି ତ ପାରୁଥିବେ ନା । ପ୍ରଥମେ ତ ଜ୍ଞାନ ନ ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆସି ରାସ୍ତା ବତାଇଲେ । ତେବେ ଦେଖିବା ଦରକାର ଯେ, ମୁଁ ଅବିନାଶୀ ଜ୍ଞାନରତ୍ନର ଦାନ କରୁଛି? ଭକ୍ତମାନେ ବିନାଶୀ ଧନ ଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ଅବିନାଶୀ ଧନର ଦାନ କରିବାକୁ ହେବ, ବିନାଶୀ ନୁହେଁ । ଯଦି ବିନାଶୀ ଧନ ଅଛି ତେବେ ଅଲୌକିକ ସେବାରେ ଲଗାଇ ଚାଲ । ପତିତମାନଙ୍କୁ ବିନାଶୀ ଧନ ଦାନ କରିଲେ ନିଜେ ପତିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନର ଧନ ଦାନ କରୁଛ ଏହାର ପ୍ରତିଦାନ ତୁମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ମିଳିବ । ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବୁଝିବାକୁ ହେବ । ବାବା ସର୍ଭିସ୍ର ଉପାୟ ସବୁ ବତାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କର । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସ୍ଥାପନା କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ କେହି ବୁଝି ନାହାଁନ୍ତି । ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ସେବାର ବହୁତ ଭଲ ସଉକ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଅନ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ କରିବ ତେବେ ନିଜର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ହେବ । ଦିନକୁ ଦିନ ବାବା ସେବାର ବିଧିକୁ ବହୁତ ସହଜ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ଏହି ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀର ଚିତ୍ର ତ ବହୁତ ଭଲ ଚିତ୍ର । ଏଥିରେ ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍□ାରା ପୁଣି ଭାରତରେ ଶହେ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ରତା-ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଦୈବୀରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ବାକି ଅନେକ ଧର୍ମ ଏହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ପରି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ପରିଚୟ ପତ୍ର ଛପାଇ ବାଣ୍ଟିବା ଦରକାର । ବାବା କେତେ ସହଜ ରାସ୍ତା ବତାଉଛନ୍ତି । ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ମଧ୍ୟ ପରିଚୟ ପତ୍ର ବାଣ୍ଟ । ପରିଚୟ ପତ୍ର ଦ୍□ାରା ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏକମାତ୍ର ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବାକି କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ଏ ସବୁ କିଛି ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । କେଉଁଠାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଅ, ପକେଟ୍ରେ ପରିଚୟ ପତ୍ର ଏବଂ ବ୍ୟାଜ୍ ସର୍ବଦା ରହିଥାଉ । ଗାୟନ କରାଯାଉଛି - ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି । ତୁମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ, ଇଏ ବାବା, ଇଏ ଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ଏହି ସତ୍ୟଯୁଗୀ ଦେବତା ପଦ ପାଇବ । ଏବେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ବିଷ୍ଣୁପୁରୀ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ପୁଣି ଏମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ହେବ । କେତେ ସହଜ କଥା । ତୀର୍ଥ ଆଦିକୁ ମନୁଷ୍ୟ ଯାଉଛନ୍ତି, କେତେ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି । ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଟ୍ରେନ୍ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ତୀର୍ଥକୁ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି ଧର୍ମର ଧକ୍କା, ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅଧର୍ମର ଧକ୍କା ଅଟେ । ଧର୍ମରେ ତ ଧକ୍କା ଖାଇବାର ଦରକାର ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏବେ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢୁଛ । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ-କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ମୁଖଡା ଦେଖଲେ... ଏହି ଜ୍ଞାନ ରୂପୀ ଦର୍ପଣରେ ନିଜର ମୁଖ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର କର୍ମକୁ ଦେଖ ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଏହା ଅନ୍ୟ କେହି ଦେଖିପାରିବେ ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଦେଖାଇ ପାରିବ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନର କଥା । ତୁମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା, ପାପ ଆତ୍ମାରୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛ । ଦୁନିଆ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ବିଲ୍କୁଲ୍ ଜାଣି ନାହିଁ । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କିପରି ହେଲେ - ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ ସବୁ ଜାଣିଛ । କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ତୀର ଲାଗିଗଲେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଝିଗଲେ ତାର ବେଡା ପାରି ହୋଇଯିବ ଅର୍ଥାତ୍ ଜୀବନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ଯଦି ତୁମ ନିକଟରେ ବିନାଶୀ ଧନ ଅଛି ତେବେ ତାକୁ ସଫଳ କରିବା ପାଇଁ ଅଲୌକିକ ସେବାରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଅବିନାଶୀ ଧନର ଦାନ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ନିଜର ଚାର୍ଟରେ ଦେଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୋର ଅବସ୍ଥା କିପରି ଅଛି? ସାରା ଦିନ ଭିତରେ କୌଣସି ଖରାପ କାମ ହେଉ ନାହିଁ ତ? ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉ ନାହୁଁ ତ? କାହା ପ୍ରତି କୁଦୃଷ୍ଟି ଯାଉ ନାହିଁ ତ?

ବରଦାନ**:-** ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୋଇ ସର୍ବ ସମସ୍ୟାକୁ ହାଇଜମ୍ପ ଦେଇ ଅର୍ଥାତ୍ କୁଦା ଲଗାଇ ଅତିକ୍ରମ କରୁଥିବା ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଭବ ।

ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ଅମୂଲ୍ୟ ରତ୍ନ ମନେ କରି ବାପଦାଦାଙ୍କର ହୃଦୟ ରୂପୀ ଡବା ଭିତରେ ରୁହ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ

ସ୍ମୃତିରେ ବୁଡି ରୁହ, ତେବେ କୌଣସି କଥାରେ ମୁଶକିଲ୍ର ଅନୁଭବ କରିବ ନାହିଁ, ସବୁ ବୋଝ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଏହିଭଳି ସହଜଯୋଗ ଦ୍□ାରା ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ହୋଇ, ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ହାଇଜମ୍ପ ଦେଇ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ବି କୌଣସି ମୁଶକିଲ୍ର ଅନୁଭବ କରୁଛ ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଯାଅ ଏବଂ ବାପଦାଦାଙ୍କର ବରଦାନର ହାତ ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅନୁଭବ କର, ଏହାଦ୍□ାରା ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ଭିତରେ ସର୍ବ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ମିଳିଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ସହଯୋଗର ଶକ୍ତି ଅସମ୍ଭବକୁ ସମ୍ଭବ କରିଦିଏ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର କିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍□ାରା ସୂକ୍ଷ୍ମଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର

(୩୧) ସମୟ ଅନୁସାରେ ଚାରିଆଡେ ସକାଶ ଦେବାର, ଭାଇବ୍ରେଶନ୍ ଦେବାର ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପର ବୃତ୍ତି ଦ୍□ାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯେପରି ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ଦେଖିଲ - ଯଦି ସେଭଳି କୌଣସି ଜରୁରୀ ସମୟ ଆସିଯାଉଥିଲା ତେବେ ରାତି-ଦିନ ସକାଶ ଦେବାର, ନିର୍ବଳ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ବଳ ଭରିବାର ଧ୍ୟାନ ରହୁଥିଲା । ସମୟ ବାହାର କରି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ସକାଶ ଦେବାର ସେବା ଚାଲୁଥିଲା । ଏହିଭଳି ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର ।